

som Underofficer, idet han havde været Korporal en vis Tid. Dette oplyser han nærmere, og endvidere gør han gældende, at der bør tages Hensyn til de Kørepenge, han har haft som Postkonduktør. Dette Andragende lod vi selvfølgelig gaa til Finansministeriets Undersøgelse. Finansministeriet oplyste, at man efter de gældende Lovbestemmelser ingen Ret havde til at tage den paagældendes Tjenestetid som Korporal i Betragtning udover en Maaned, hvor han havde gjort Tjeneste ved Indkaldelse. Denne Maaned's Medregning vilde for øvrigt ikke influere paa Størrelsen af den Pension, som han kunde faa, og som er ca. 1,100 Kr. aarlig. Ej heller Kørepenge er der i Lovgivningen nogen Hjemmel for at medregne, og som Følge deraf kunde der ikke foretages nogen Omberegning af Pensionen. Nu har, saa vidt jeg kan se af det Andragende, der findes under Nr. 24 i Betænkningen, den paagældende fremdraget et nyt Synspunkt, hvorefter han skulde kunne faa en gunstigere Beregning af sin Pension, idet han gaar ud fra, at han har været ansat i Postvæsenets Tjeneste fra et tidligere Tidspunkt end det, man hidtil er gaaet ud fra. Dette Forhold har, saa vidt jeg kan se af de foreliggende Aktstykker, hverken været til Undersøgelse i Generaldirektoratet for Postvæsenet, ej heller i Finansministeriet, men jeg skal gerne paa Foranledning af det ærede Medlems (Markvorsen) Udtalelser paa ny lade Spørgsmaalet undersøge, idet jeg dog gør opmærksom paa, at det neppe er sandsynligt, at det, da Finansministeriet to Gange har haft Sagen til Undersøgelse, skulde være undgaaet dets Opmærksomhed, at der eventuelt kunde være et Tidsrum at medregne, som ikke har været medregnet. Der er nemlig hverken hos Postvæsenet eller hos Finansministeriet noget som helst Ønske om, at vedkommende ikke skulde kunne faa saa meget, som det overhovedet er muligt at skaffe ham. Tværtimod tror jeg at turde sige i al Almindelighed, at vi saavel fra Postvæsenets som fra Finansministeriets Side ser med den størst mulige Velvillie paa de paagældende Personers Ansøgninger om Pension og søger at foretage Beregningen paa det for den paagældendes Interesser gunstigste Grundlag.

Nu har det ærede Medlem fra Nykøbing

paa Mors (Markvorsen) i Dag fremdraget — jeg kan fristes til at sige: et tredje Synspunkt, idet det ærede Medlem mener, at man ved den paagældendes Afskedigelse, som i Virkeligheden skal være vedkommende paatvunget, er faret noget haardt frem, tror jeg det ærede Medlem sagde, idet han dog reserverede sig, at dette ikke skulde opfattes alt for strengt. Forholdet er det, at da den paagældende ikke længere kunde beholde den Stilling, han havde, fordi Deligencekørselen blev nedlagt, søgte man for hans — som for Resten for enkelte andres Vedkommende — at faa ham anbragt ved Bureautjenesten i et af Togene, der udgaar fra Thisted. Den paagældende mente ikke at kunne udføre den Tjeneste, som man kunde give ham. Jeg tør ikke benægte, at der havde været Mulighed for at skaffe ham en lettere Tjeneste, naar man havde kunnet forlange, at han skulde tage Tjeneste et hvilket som helst Sted i Landet, men da han satte Pris paa at blive boende, hvor han boede, siger det sig selv, at det ikke var muligt at skaffe den paagældende en hvilken som helst Stilling paa den Plads, hvor han nu en Gang var. Han havde ønsket, at han sammen med en anden kunde faa en Tjeneste i et af Togene, saaledes at de skulde være to om at udføre det, som ellers paahvilede en enkelt. Det kunde imidlertid Generaldirektoratet eller Postvæsenet ikke se nogen Hjemmel til, og der var altsaa ingen anden Udvej end at gøre den paagældende opmærksom paa, at han baade af Hensyn til sin Alder og sin Tungørighed vilde kunne faa sin Afsked med fuld Pension, og det har han altsaa ogsaa faaet. Jeg tror som sagt ikke, at man ved at foretage Pensionsberegningen paa et andet Grundlag vil kunne naa til et gunstigere Resultat for vedkommende. Hvis man mener, at denne Mand paa Grund af sin mangeaarige Virksomhed i Postvæsenets Tjeneste og som Korporal i Hæren bør have noget mere, tror jeg, man maa gaa den Vej, som Finansudvalget har fundet, der var Anledning til at gaa, for de to Landposters Vedkommende, om hvilke der har været talt her, og som skal have særlig Understøttelse af Statskassen. Om der er tilstrækkelig Anledning til at gaa denne Vej, da den paagældende i Forvejen faar 1,091 Kr. 28 Øre i Pension, skal jeg slet ikke